

РАТАРСКА ТЕРМИНОЛОГИЈА СЕЛА БЕЛОБРЕШКЕ У РУМУНИЈИ (СА ОСВРТОМ НА СТАЊЕ У СРПСКИМ ГОВОРИМА РУМУНСКОГ ДЕЛА БАНАТА)

У раду је представљена ратарска терминологија села Белобрешке у Румунији. Дата је лексичко-семантичка анализа прикупљене грађе, која је најпре разврстана према семантичким пољима. Након овакве анализе дат је компаративни преглед стања исте лексике у српским говорима румунског дела Баната с циљем да се утврде сличности и разлике ових српских говора у Румунији.

Кључне речи: српски језик, ратарска терминологија, Белобрешка, Румунија.

1. Увод

Белобрешка је село поред Дунава, на румунској страни Тврдапа и припада општини Пожежена (односно, Пожена, како мештани кажу). У близини Белобрешке налазе се насеља са српским становништвом: Дивич, Радимна, Пожежена, Мачевић, Стара Молдава. Историјски записи показују да је име села одувек било исто и на основу тога се претпоставља да су село основали Срби досељени приликом Сеобе Срба 1690. године. У Белобрешки је већинско становништво одувек било српско иако је сам број из године у годину стално опадао. Према попису из 1910. у Белобрешки је живело 1047 становника, од тога 990 Срба; 1938. године је од 1049 становника било 1034 Срба; 1981. је живело 793 Срба од 849 становника (Томић 1989: 25–31). Попис из 2002. године показује да у овом селу живи 656 становника, а од тога 565 Срба.

Белобрешчани су се од најранијих времена бавили сточарством и чували овце, козе, волове, краве. Земљорадња је почела да се развија након укидања Војне границе када су почеле да се крче шуме и да се проширује површина земље за обрађивање (Томић 1989: 35).

¹ tatjana.trajkovic@filfak.ni.ac.rs

² Рад је настао у оквиру пројекта *Истраживање историје и културе Срба у Румунији*, који се одвија под окриљем Центра за научна истраживања и културу Срба у Румунији при Савезу Срба у Румунији и *Дијалектолошка истраживања српског језичког простора*, који у целини финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

О говору Белобрешке писала је Софија Милорадовић (2007) у чланку „*И ракију пијем сас мёдом – Дијалекатска скица Белобрешке (Румунија)*“. Она је прегледом основних фонетских, морфолошких и синтаксичких карактеристика прикупљеног материјала дошла до закључка да је српски говор у Белобрешки смедеревско-вршачки, али са значајним косовско-ресавским цртама, с тим да постоји потреба за подробнијим испитивањима како би се повукла јаснија паралела са смедеревско-вршачким и косовско-ресавским говорима. Две деценије раније, Миле Томић је истраживао говор Радимне, села удаљеног од Белобрешке непуних шест километара. Утврдио је да говор Радимаца припада косовско-ресавском дијалекту (Томић, 1987).

У овом раду анализирана је ратарска терминологија села Белобрешке у Румунији. Циљ рада је да се прикупљена грађа оваквим записивањем сачува од заборава, да се систематизује и представи према већ познатим принципима лексичке обраде.³

1. Лексичко-семантичка анализа

Лексеме су разврстане у осам семантичких поља и извршена је њихова лексичко-семантичка анализа. Грађа је распоређена у следеће целине: *Земља и њени посебни називи, Гајене културе, њихови делови и производи, Радње у вези са обрадом земље, Алатке и машине које користи паор, Места за смештај ратарских култура, алатки и машина, Вршиоци радње, Мере за дужину и површину и Начини плаћања.*

2.1. Земља и њени посебни називи

Парцела која се обрађује именује се лексемом *њива*. Њиве на којим се сеје поврће називају се *баиште*. *Гр^адйна* је земља близу куће на којој се узгаја поврће. Узорана њива именује се лексемом *орање*. Усек у њиви који се прави при орању назива се *бразда*. Широка бразда по средини њиве је *разор*. *Вртйна* је крај њиве где се окреће плуг при орању. Њива узорана у јесен означава се лексемом *узар*.

Земља која је родна назива се *мекџи*. Земља може бити и: *смолница, песковиџа*.

Житиште је њива на којој је посејано жито, док се лексемом *итрњи* ка именује њива са које је покошено жито, јечам, овас. Њива са које је убрана кудеља назива се *кудељиште*.

Мало узвишење на њиви је *грудва*, а земља која има пуно грудва назива се *грудевиџа*. Њива може бити у *штиџу*, у *ваљдге*.

³ Грађа је прикупљана у јуну месецу 2017. године у разговору са Белобрешчанима: Ненадом Русимовићем (рођен 1938. године) и Бориславом Стефановићем (рођен 1939. године).

Њива може имати канал за наводњавање и он се назива *шѝнац*. Земља која је запуштена зове се *пáрлог*, а земља која се не обрађује је *ледѝна*.

2.2. Гајене културе, њихови делови и производи

Житáрице које су се узгајале у Белобрешки су: *жѝто* или *пшѝница*, *јѝчам*, *рáж* или *раженѝца*, *óвас*, *кукѝруз*. *Зóб* је храна за коња и односи се на овас, кукуруз, жито, јечам. Узгајао се и *сѝнцокрет* или *сунч'òглад*, *кудѝља*, *цвѝкла*, *дѝтелина*.

Од сорти пшенице Белобрешчани знају за две: *без сáћа* и *са сáћом*. Жито које се сејало у пролеће назива се *јáро жѝто*.

Делови биљке пшенице су: *жѝле* као лексема за семему „део којим је причврћена за земљу“; *слáма*, лексема којом се именује стабло; *члáнак* је задебљање на стаблу; *влáт*, мн. *влáће* – лексема којом се означава горњи део биљке у којем је смештен плод, односно, *зр̀но*; *сáће* је лексема за именовање оштрих иглица које излазе из плеве.

Жито које је никло из омлаћеног зрна назива се *сáморасто жѝто*. Жито које се превило наниже због ветра је *полѝгнуто жѝто*.

За жито које је почело да формира стабло каже се *влатá*, онда када ствара бокор – *бокори́ се*, када избацује цвет – *цветá*. Када жито почиње да зри, каже с *ули́ва зр̀но*, док се за оно које је незрело говори *још је у млéку*.

Количина покошеног жита која стане у шаку назива се *жáмња*, а она количина која се прихвата у наручје је *нáру̀квa* или *нáру̀квица*. Количина од две нарукве је *сно̀п*, мн. *сно̀пви*. Уплетено жито којим се везује сноп назива се *у́жсе*. Количина од осамнаест снопова назива се *кр̀ст*, а од четрнаест је *трѝћак*. Последњи сноп у *крсту* именује се лексемом *пóпа*.

Нави́љак је количина сена или сламе која се набоде на виле, а више навиљака је *плáста*. Испод првих навиљака стављају се два дрвета и то је *пòсмy**, мн. *посмѝци*. Већа гомила саденуте сламе или сена назива се *жарá да* или *камáра*. Први снопови у камари именују се лексемом *пòдина*.

Жмѝтуљак је мања количина сламе или сена којом се чисти коњска длака.

Делови кукуруза су: *ста́бло*; *кòрен*; *пéро* је лист сазреле биљке; *перјáница* је метличасти врх стабла, *колéнце* је лексема за именовање задебљања на стаблу; *тѝлузина* је посечено стабло са листовима; *сви́ла* – свиленасти део који обавија плод. Лексема за именовање плода кукуруза је *кòрен*, а окруњени корен је *толѝска*. Средишњу део *зр̀на* је *ср̀це*, а љуспица око зрна назива се *љуштитáка*. Када кукуруз развија пера, каже се *перјá*. Бочни зелени изданак на стаблу кукуруза назива се *зáпѝрак*. Када се заперци уклањају, они се *ки́дају*.

Кукуруз који се зелен користи као сточна храна зове се *зелентòв*. Велики клипови кукуруза који се остављају за семе називају се *вѝнка*. Већа ко-

личина убраног клипа кукуруза на њиви зове се *камѝра*. Неубрани клипови кукуруза који су остали на њиви називају се *пѝбирци*. За кукуруз који није формирао клип каже се да је *јѝлов*.

Паразит који се јавља на класу жита или на клипу кукуруза назива се *главнѝца*, а тако оболела биљка је *главничѝва*.

Делови *суч'оглада* су: *кѝрѝн*, *стабло*, *сѝме*, *шешир* је цваст у коме је смештен плод, *љуштѝка* је омотач језгра.

Узгајала се и *кудеља*. Семе конопље је *сѝме од кудеље*, а остаци при преради кудеље именују се лексемом *пѝздер*.

У Белобрешки се узгајала репа за чије се именовање користи лексема *цвѝкла*. Две врсте ове цвекле су познате у Белобрешки: *шећерња* и *црвѝна* или *марвѝнска*. Плод репе је *цвѝкла*, а зелени део изнад земље назива се *лишѝе*.

У Белобрешки знају за две врсте *дѝтелине*: *луцѝрна* и *трогѝтка*.

Ќтава је трава која је израсла исте године на месту покошене траве.

За биљку која губи свежину каже се да *подгорѝје*.

Брашно које се добија млевењем може бити *бѝло* и *црно*, а *трице* се добија млевењем љуске и сламе. Самлевено кукурузно зрно је *прѝкрупа*.

2.3. Радње у вези са обрадом земље

Бројне су радње које паор обавља у вези са земљом и ратарским културама, те је због тога ово семантичко поље обимно.

Општи назив за обраду земље у Белобрешки је *земљорадња*, који се напоредо користи са лексемом *пољопрѝвреда*.

Време и процес обраде земље плугом назива се *орање*. Истом лексемом именује се и узорана њива. Када се оре од средине њиве ка крајевима, онда се каже *зобрѝздиши на срѝди*, а када се оре с крајева ка средини, онда ореш *с краја*. Орало се у јесен – *јесѝне орање*, које је најдубље, и у пролеће – *прѝлећно орање*.

Лексемом *плуговати* именује обрађивање земље плугом, а када се она обрађује плугом загртачем, онда се говори *да загрнем*.

Када се земља обрађује браном каже се *влѝч'ѝти*, *влѝч'ѝње*.

Тѝраш рѝд онда када почињеш са обрадом једног реда у њиви, а када се тај ред заврши, говори се *истѝро врсту*. Мотиком се први коп *окопѝје*, а други се *загрѝе*.

Време када се убацују зрна у земљу назива се *сѝтва*. Уколико се приликом сејања пропусти неко место у њиви, оно се назива *пѝрлог*.

Радња убацивања семена у земљу назива се *сѝјати*, *сѝјање*. Када се поново сеје цела њива каже се *пресѝвати*. Сејати се може *под брѝзду*, *под мотѝку*.

Када се млада биљка ставља у земљу каже се *сѝдѝти*.

Ђубрити је лексема којом се именује радња којом се земља храни ђубривом, а ђубриво од измета стоке и сламе је *стајско ђубриво*.

Кукуруз се *бѐре* и време брања кукуруза је *бѐрба*. Када се скида кукуруза са плода кукуруза, каже се *љуштити се*, а када се скида зрно са клипа кукуруза, онда се говори *крупни*. Када се убере, кукуруз се *товари* у кола, а онда се *стовари*ва.

Када се кудеља убере, каже се *чупа се*, а када се потапа у воду – *потанља*.

Када се цвекла убере, каже се *вадити*, а када се одсеца лишће – *сече се*.

Време убирања житарица је *косидба*. Лексемом *кџсити* именује се радња кошења.

За тањење реза на коси уз помоћ чоканца/чоканчића каже се *откивање*.

Зрело жито се пре косидбе или приликом косидбе *млати*.

Белобрешчани говоре *здѐнемо* када слажу снопове жита, сено, детелину или тулузину.

Када се ставља прва наруква жита на уже каже се *пџлагати*, а када се ређа свака наредна, онда је то *налџгање*. Када се кроз камару пропусти вода каже се *закиснути*.

Жито се *вѐјало* и *врло*. Када се одвајају зрна од плеве уз помоћ коњске снаге, онда се то назива *вршџ*.

Када се ради гребуљом каже се *гребуљам* или *греблам*.

2.4. Алатке и машине које користи паор

У оквиру овог поља засебно су издвојена поглавља која се односе на косу и њене делове и на плуг и његове делове, јер се ради о већим целинама, за које су сами информатори дали више информација. Након њих наведене су и остале паорске алатке и машине.

Коса и њени делови

Алатка којом се коси је *кџса*, а њени делови су:

Кџса – лексема за семему „метални део којим се коси“; *кџило* је дрво на које се насађује метални део; *ручџца* је лексема којом се именује рукохват на косишту; *грџна* је метални прстен који држи косу на косишту, а *зџглавак* је део којим се заглављује коса у метални прстен. *Петџца* је најшири део металног дела косе, а *врџт* је део којим је петица причвршћена за косиште. *Прџт* је лексема којом се именује спољни ојачани део косе, а лексемом *уста* означава се оштрица косе. *Брус* је камен за оштрење косе, а *ч'џк* је посуда у којој се држи брус. *Бџбица* је клин на којем се откива коса, а лексемом *ч'окџнац/ч'окџнч'ић* означава се чекић за откивање косе.

Плуг и делови плуга

У обради земље користио се *плџг*, али и *рџлица*, мада ређе. Плуг је могао бити *загрџач* и *прашџач*, док се плуг са дрвеним гредељем звао *дрвењџк*.

Делови плуга су: *ручџице* је лексема којом се именује део којим се управља; *гредељ* је део плуга на који се прикаче остали делови; *јџрмак* – гвоздени део плуга; *колџч'ка*, колица за плуг; *вџлики тџчак* је точак који иде

по бразди; *мáли тд́чак* је точак који иде по неузораном делу њиве; *цр̀тало* је део плуга који обележава бразду; *рáоник* сече земљу; *вр̀* или *шп̀иц* је предњи део раоника; *дáска* преврће исечену земљу; *гла́ва* је део на коме су причвршћени даска и раоник; *ја́стук* је део плуга којим се подешава дубина бразде.

Остале алатке и машине за обраду земље познате су и већини српских говора:

Алатка за окопавање је *моти́ка* и има: метални део – *моти́ка*; *држа́ље*; прстен којим је мотика причвршћена за држаље – *у́во* и клин који учвршћује мотику – *за́главак*.

Справа за ситњење земље са јаким металним зубима назива се *бра́на* и један од два њена једнака дела назива се *кри́ло*. Шипка која спаја крила на брани назива се *ја́рмак*.

Направа за равнање и сабијање земље именује се лексемом *ва́љак*.

Машина за сејање је *сејач`и́ца*, која има *кд̀ш*, у који се сипа семе, и део из кога испада семе – *лў́ла*. Машина за кошење је *косач`и́ца*.

Јѝксер се користи када се љушти плод кукуруза, а *шй́ло* онда када се клип круни. Алатка којом се вади слама из камаре је *кљў́ч*.

Алатка којом се скида сноплје је *ви́ла* и она може бити *сас двá* или *сас трй`рдо́га*.

Справа којом се одваја плева и прљавштина од зрна жита назива се *ветрења́ч`а*, а њена крила Белобрешчани називају *пале́ти*.

Машина која се користи за вршидбу означава се лексемом *дрѝш*, а њени делови су: *решѝто*, *мáли* и *вѝлики а́стал*, *кд̀ш*, *дббош*, *мáли* и *вѝлики вѝтер*.

Водени́ца је зграда, али и справа за млевење зрна. Машина за круњење зрна кукуруза је *круња́ч*. Справа за просејавање брашна је *решѝто*.

Забележене су и ове лексеме за именовање алатки: *а́шбв*, *бў́дак*, *кила-ви́ца* (налик пијуку), *лопáта*, *ср̀п*, *гре́бло* или *гребу́ља*.

Направа у облику човека која служи за застрашивање штеточина назива се *стрáшило*.

2.5. Места за смештај ратарских култура, алатки и машина

Лекесеме сврстане у ову групу су: *и`а́к*, *кд̀тарица*, *батáра*, *а́мбар*, *тра́па*, *шў́па*, *плевáра*, *коли́ба*.

Ц`ак је лексема којом се именује торба коју сејач носи и у њој држи семе. Убрани клипови кукуруза се убацују у *котарицу*, а слама или сено носе се у великој плетеној корпи именованој лексемом *батара*.

Амбар је остава за чување кукуруза, а укопана просторија у којој се чува кромпир, шаргарепа, цвекла назива се *трапа*.

Просторија у којој се смештају кола, алатке и машине је *шупа*. Објекат у коме се чува плева је *плевара*. Склониште за човека у пољу је *колиба*.

2.6. Вршиоци радње

Човек који се бави земљорадњом именује се лексемама *пџор* или *сељаџ*.

Од записаних лексема следеће су препознате као *nomina agentis*: *орџч*, *копџч*, *сеџч*, *косџч*, *берџч*, *коч'иџаш*, *наднич'ар*, *арендаш*, *слџга*, *овч'ар*, *воденич'ар*, *ајнлеџер*, *машиниџта*.

Коч'иџаш је лексема којом се именује особа која стоји у средини вршаја. Особа која убацује сноплџе у дреш назива се *ајнлеџер*, а особа која одржава машину за вршидбу је *машиниџта*.

Воденич'ар је власник или радник у воденици. *Овч'ар* је особа која живи и обавља послове на салашу.

Човек који обрађује туђу земљу да би се издржавао назива се *наднич'ар*. Истом лексемом се именује и радник који прима плату у натури. Најамни радник који је плаћен делом натури делом у новцу назива се *слџга*. Човек који закуплџује земљу на годину дана је *арендаш*.

2.7. Мере за дужину и површину

Мере за површину земље су: *џр*, *стрџка* (око 28 ари), *мџли лџнаџ* (око 42 ара), *вџлики лџнаџ* (око 52 ара), *профџла* (око један метар квадратни). *Фџт* је мера за дужину и има око четири метра.

2.8. Начини плаћања

Новац који се даје надничару је *наџница*. Земља закуплџена на годину дана је *арџнда*.

Када најамни радник добија половину од онога што је урадио користи се лексема *наџполе*. Постоји и начин погодбе која није прецизирана и назива се *џџтуре*.

Плата коју власник дреша добија у натури назива се *џџам*.

Груписање и анализа лексема које се односе на ратарство у Белобрешки показали су да се од свих издвојених семантичких поља највише лексема нашло у пољима *Гајене културе* и *њихови делови* и *Алатке* и *машине*. Велики број лексема забележен је и у оквиру целине *Радње у вези са обрадом земље*.

3. Компаративни преглед

Уколико бисмо ратарску терминологију забележену у српском говору Дунавске клисуре упоредили са истом грађом забележеном у српским говорима румунског дела Баната, уочили бисмо велика поклапања, а мале разлике.

Лексеме које користе Срби из Баната у Румунији⁴ и Срби из Дунавске клисуре могу се разврстати према тематским целинама:

3.1. Земља и њени називи: *њива, орање, иштрњика/стрњика, жи-тииште, кудељиште, парлог, њива у ипиц, валовита њива, бразда, врста, долина, ледина, смолница, песковита, бела земља, црна земља, угар, салаш.*

У румунском делу Баната забележени су и ови називи за земљу: *сла-тињава, жута земља, иловача, лолуум*, који се нису могли чути у Бело-брешки.

У српском говору румунског дела Баната лексемом *градина* именује се земљиште на којем се узгаја поврће и налази се даље од куће, док се за исту семему у Дунавској клисури⁵ користи лексема *башта*. Код Срба у Дунавској клисури *градина* се налази близу куће.

3.2. Ратарске културе, њихови делови, производи и посебни називи: *жито, овас, јечам, раж, сунцокрет, тулузина, кукуруз, кудеља, кудељино семе, марвенска цвекла, шећерна цвекла, детелина, жиле, сено, слама, зрно, стабло, лист, свила, љуштика, срце, пабирак, уже, снопови, камара, влат, влаће, попа, брашно, бело брашно, црно брашно.*

Док се у српским говорима румунског дела Баната за семему „оштре иглице које излазе из плеве“ свуда употребљава лексема *ојсије* или *осије*, у Клисури је *саће*, те отуд и врсте жита у Банату: *са осижом* и *без осија*, док ће у Клисури бити: *са саћом* и *без саћа*.

Зелени кукуруз који се користи за стоку у Белобрешки се назива *зелен-тов*, а у Банату *челомада*.

Белобрешчани знају за *дуван, лан, соју*, али нису узгајали ове културе.

3.3. Ратарске радње: *орати, копати, загртати, садити, сејати, ђуб-рити, брати, вадити, чистити, купити, пабирчити, љушити, крунити, сећи, косити, жети, денути, везати, млатити, вршити, вејати, возити, бокорити, цветати, влатати.*

У Белобрешки је забележен глагол *плуговати* у значењу обрађивати земљу плугом, док такав облик нисмо чули у Банату.

3.4. *Nomina instrumenti*: *рало, плуг, гредeљ даска, глава, загртач, раоник, цртало, вр, ипиц, петица, јастук, уши, колечке, велики то-чак, мали точак, оритак, брана, сејачица, лула, кош, ашов, будак, мотика,*

⁴ Лексика ратарства ове области представљена је у раду *Ратарска терминологија села Рудне у Румунији* (Трајковић 2017).

⁵ У даљем делу текста употреба топонима Дунавска клисура/Клисура односиће се на српске говоре у Дунавској клисури у Румунији, а Банат ће се односити на српске говоре у румунском делу Баната.

грабље, држало, лопата, коса, гривна, заглавак, петица, гладило, водир, прут, бабица, чаканац, брус, срп, дреш, ветер, виле, круњача, рошето, нож.

Лексеме за именовање ратарских алатки скоро у потпуности се поклапају са лексемама у Банату. Издваја се *килавица* као назив за алатку познату као пијук на ширем српском говорном подручју. У Банату ова лексема није забележена.

3.5. Места за смештај: *џак, трап/трапа, шуна, гумно.*

За место у коме се меље зрневље ратарских култура у Банату се користе лексема *млини*, а у Белобрешки *воденица*.

Белобрешчани не користе лексеме *траље* или *каруца* за именовање посебних врста колица.

У Банату се склониште за човека у пољу назива *колеба* и разликује се од *пустере* која је намењена овчарима, док се у Клисурси за било које склониште за човека користи једна лексема: *колиба*.

3.6. Nomina agentis: *паор, сељак, копач, орач, сејач, косач, берач, кочијаш, арендаш, надничар, слуга, овчар, ајнлегер/ајлигер, машиниста.*

У Белобрешки нису забележена посебна именовања вршиоца радње као што су: *палоњач, везач, џакарош, плеварош, камарош, бандигазда, наполичар*, каквих има у Банату.

У српским говорима румунског дела Баната *млини* је место где се меље зрневље житарица како би се дошло до брашна, а радник или власник је *млинар* или *млинарин*. У Белобрешки су забележене лексеме *воденица* и *воденичар*.

3.7. Мере: *фат, мали ланац, велики ланац.*

Лексема *профила* која се користи у Белобрешки за именовање основне мере за површину која износи око један квадратни метар, у Рудни није забележена.

3.8. Начини плаћања: *аренда, наполе, наполица, ујам/ујум, ђутуре.*

Рис је део жита или кукуруза који се даје као плата за неки урађени ратарски посао и овакво именовање користи се у Банату.

4. Закључак

Лексичко-семантичка анализа ратарске терминологије српског говора Белобрешке у Дунавској клисури у Румунији показала је богатство појединих семантичких поља. Посебно су се издвојиле целине које се односе на

именовање ратарских култура и њихових делова и називе ратарских алатки и машина. Већи број лексема забележен је и у оквиру поља о ратарским радњама.

Поређење са осталим српским говорима у румунском делу Баната јасно је показало да је ратарска лексика готово идентична у општим именованима предмета, биљака, радњи, вршиоца радњи, али и да је веома мало разлика на нивоу именовања детаља у вези са ратарством. То показује лексичку јединственост српских говора без обзира на њихову географску удаљеност. Дакле, код свих ових Срба земља се обрађивала на исти начин, а све у вези са тим пословима се именовало на готово исти начин. Сви они знају за: *њиву, паора, жито, јечам, раж, оvas, кукуруз/тулузину/толузину, плуг, мотику, косу, камару, гумно, салаш, надницу, аренду, ђутуре* итд. Разлике између ових говора уочене на примерима забележених лексема нису велике, а најчешће се могу објаснити већом посвећеношћу земљорадњи у Банату у односу на Дунавску клисуру, те се може запазити већи број лексема у Банату. Дубља контрастирања могла би показати разлике у утицају неких других језика на лексички фонд из области ратарства код појединих српских говора. Таква анализа би могла указати на удео романизама, хунгаризама или турцизама у ратарској терминологији различитих српских говора.

Литература

- Милорадовић 2007: Софија Милорадовић, *И ракџу пџем сас мџдом. Дијалекатска скица Белобрешке (Румунија)*. Проблеми словенске филологије, XV, *Timișoara*, 2007, 573–580.
- Томић 1987: Миле Томић, *Говор Радимаца*, Српски дијалектолошки зборник XXXIII, 307–474.
- Томић 1989: Миле Томић, *По Дунавској клисури*, Издавачко предузеће Критерион, Букурешт.
- Трајковић 2017: Татјана Трајковић, Ратарска терминологија села Рудне у Румунији, *Исходишта 3*, Савез Срба у Румунији, Филозофски факултет Универзитета у Нишу, Филолошки, историјски и теолошки факултет Западног универзитета у Темишвару, Темишвар/Ниш, 489–506.

Tatjana G. Trajković

**TERMINOLOGY OF FARMING IN THE VILLAGE
BELOBREŠKA IN ROMANIA
(WITH A LOOK AT THE SITUATION IN SERBIAN
SPEECHES IN THE ROMANIAN PART OF BANAT)**

Summary

This article analyzes the terminology of farming in the village Belobreška in Romania. The aim is to present the collected material according to the principles of lexical processing. The lexemes are classified in eight semantic field and made their lexical-semantic analysis. After this analysis, it compares and reviews the state of the same terminology in Serbian speeches of Banat in Romania. The aim is to determine the similarity and differences between these speeches in Romania.

Key words: Serbian language, farming terminology, Belobreška, Romania.